

Till Ellan Vannin

Torsdagen 8/8 – onsdagen 14/8-2013

Torsdag

Nu var det dags för vår länge emotsedda resa till Isle of Man. Vi samlades vid hamnterminalen för att ta färjan (över ett spegelblankt hav) till Nynäshamn, där Kerstins buss mötte upp för att köra oss till IBIS hotell vid Arlanda, dit vi anlände vid 17-tiden. Vår tanke var att vi skulle ägna en del av kvällen åt träning, men det fanns inte något utrymme på hotellet och ute regnade det. Dock hann vi musikanter med litet repetition och jamning innan tidig sänggång inför väckning kl 03.45.

Fredag

Frukost kl 04.00 varpå hotellets personal skjutsade oss till flygplatsen då transferbussen krånglade. Incheckningen gick smidigt och sedan var det bara att invänta ombordstigning på Norwegians plan till Gatwick, där vi fick dagens motionsrunda då vägen till passkontrollen var smått oändlig.

Förflyttningen mellan ut och inrikeshall skedde med automatiserat tåg, vilket tog fyra till fem minuter och gav en uppfattning om flygplatsens storlek.

Ovanlig träning

Då det var några timmars väntetid innan avgång passade vi på att hålla en träning i ett hörn av North Terminal (inrikeshallen). Denna drog till sig publik (bland annat några ur besättningen på vår kommande flygning) och vi fick en inbjudan att framföra några danser vid ett Café, som bjöd oss alla (även vi som inte dansade) på kaffe.

Efter ankomst till Ronaldsway Airport blev vi hämtade i minibussar av våra värddar för transport till Trevelyan Hotel (Douglas) och några timmars vila.

På kvällen var det äntligen dags att träffa Manxdansarna i St Peter's Hall. Vi blev bjudna på Hot Pot Supper, en välsmakande köttgryta. Sedan fick vi tillfälle att lära och lära ut danser.

Vi kunde konstatera att deras musikanter är duktiga, speciellt flöjtisten vilken visade sig ha god förmåga att snabbt uppfatta melodier. De trakterade även violin och tramporgel, samt var duktiga sångare. Den inlånade kontrabasen var av god kvalitet.

Lördag

Vårt första gemensamma framträdande var vid räddningsbåtshuset i Peel där det var festligheter i samband med en insamling till förmån för denna. Den timslånga färden till platsen gick genom ett mycket vackert och kuperat landskap (vilket tänkt utan grönska skulle kunna påminna om det på Sicilien). Lagen byttes om med tre danser per gång och båda gjorde en mycket lyckad uppvisning. Vi fascinerades av en 2,5 åring som deltog i några av manxdanserna, för att vara så ung hängde han med bra.

Joshua

Efter framträdandet var det dags för en förbeställd lunch på Highwayman Pub. Under eftermiddagen hade vi några timmar egen tid i Peel med handel, museibesök osv.

Färden till hemmabasen gick via Tynwald Royal Chapel, St. John´s. En kyrka belägen vid Tynwald Hill, den plats där det årliga tinget hålls den 5:e juli under ledning av drottning Elisabeth sittandes högst uppe på kullen. Här röstar man om lagar mm, en av våra chaufförer berättade om kyrkan och den årliga ceremonin.

Under kvällen var det dags för MFDS Party, deras motsvarighet till våra gilles-träffar. Här bjöds vi på en god buffé. Vi hann med några timmars dans och jamning.

Söndag

Denna dag bjöd på en tågresan till Snaefell via Laxey där det var byte. Öns högsta punkt (ca 680 meter över havet) ligger vid ändstationen, där det finns både café och ett mindre hotell. Härifrån kunde vi se de sex kungarikena: England, Skott-

land, Irland, havet, himlen och naturligtvis vår ö. Kallt och blåsigt var det, men en makalös utsikt. Tåg tillbaka till Laxey för lunch på Corn Mill Café.

Vattenhjul

Efter lunch besåg vi Laxey Wheel (också kallat Lady Isabella) och dess imponerande anläggningar färdigställda 1854. Åtminstone Europas största vattenhjul, vars huvudändamål var att pumpa bort vatten som sipprade ner i en närbelägen gruva. Hjulet drev också gruvans hissar och övrig utrustning. På Corn Mill kunde vi förövrigt se montrar vilka redogjorde för konstruktionen och dess principer.

Utställningen gav också en bild av hur det var att vara gruvarbetare på den tiden. Imponerande anläggning med tanke på de verktyg och hjälpmedel som fanns vid färdigställandet.

Tågresan gick vidare till Ramsey där minibussarna punktligt väntade för vidare färd till Mooragh Park och dess Café.

Våra värdar följde oss dels ombord på tågen mm men även så att säga på sidan om. Vi fann snart att när tåget stannade vid en del stationer samt många gånger i övrigt saktade in så fanns de på plats med kameror, de körde helt enkelt före.

Efter en lång dag och många fina intryck återvände vi till St Peter's Hall för att inta Fisch & Chip's. Vi hann med några timmars dans och jamning.

Måndag

Hästspårvagnen längs Douglas strandpromenad var en upplevelse. Hans Trygg räknade ut att vår samlade vikt var ca 4,2 ton och lägg till det sedan vagnen, inte några problem för hästen som lystrade till namnet Steve.

Vi gjorde två framträdanden denna dag. Det första var för borgmästarinnan (Carol Malarkey JP) i Douglas. Här överlämnade vi en gåva från vår region (en ljusstake i betong) och en bok om Gotland. Vi mottog Isle of Man officiella gåva vilket är en plakett.

Dagens andra framträdande var i "Strand Shopping Centre". Här visade det sig att en bland personalen var duktig säckpipemusikant och han fick inleda med ett solostycke och ackompanjera Manxdansarna i en spontandans utomhus efter huvudprogrammet.

Kvällen tillbringade vi på Hydro Hotel tillsammans med våra värdar. Som alltid var maten bra. Vi hann med några timmars dans och musikalisk beblandning innan det var dags för överlämning av gåvor och tacktal. Egentligen något tidigt då vi ännu hade kvar en dag hos våra fina värdar, men med ett späckat schema fick detta skötas redan denna kväll. Vi överlämnade en Visby Folkdansgille tallrik och boken Visby Världsarv och mottog en bok om Isle of Man. Vi musikanter fick varsin bok med folklåtar.

Tisdag

Denna dag bar det först av till Calf Sound, en naturskön plats och naturskyddsområde längst i sydväst där vi bland annat fick tillfälle att fotografera sälar.

Cregneash var något som skulle kunna kallas för ett friluftsmuseum eller kanske en museiby, helt bevarad för att visa hur där såg ut förr i tiden med djurhållning, boendeförhållanden, byggnadsstil och teknik mm. Mycket vackert var det och vi kunde bland annat beskåda lamm med fyra horn.

En fin vistelse gick mot sitt slut och till sist anlände vi till Ronaldsway där vi var tvungna att skiljas från våra vänner och kramkalas vidtog först utanför och sedan med da capo i avgångshallen.

Gatwicksloppet

Planet till London var försenat och vi landade endast en kort stund innan första utrop för Arlandafligheten. Under denna korta tid skulle vi först hämta vårt bagage, gå till tågstationen för fyra till fem minuter på räls innan ankomst till utrikeshallen, checka in vårt bagage samt passera säkerhetskontrollen.

Vid incheckningen visade det sig att bagagebandet gått i strejk och stod helt stilla varför personalen inte kunde ta emot några väskor medan felet åtgärdades, vilket tog 10 till 15 minuter.

Gatwicksloppet var den sträcka (kändes som kilometer) vi tvingades att springa från incheckning, via pass samt säkerhetskontroll och rakt igenom alla tax-free butiker till utgång 24.

Att alla kom med planet (vilket på grund av detta bagagestrul blev ca 45 minuter försenat) till Arlanda var tack vare god service från delar av flygplats- och Norwegianers personal. Tänker till exempel på den norrmann som servade oss vid den automat där det var tänkt att man själv skulle kunna skriva ut bagagetagen. Något som visade sig vara lättare sagt än gjort.

Resan var mycket väl organiserad. Den av våra värdar uppgjorda tidtabellen höll till etthundra procent. Jag som skriver det här kan i alla fall inte komma ihåg några förseningar av större art på väg till och under vår vistelse på ön. Detta att vi redan 1:a kvällen fick bestämma vad vi ville äta de kommande dagarna var utmärkt och sparade mycket tid.

Stort tack till Seved Hoffman, Bertil Olsson, Detlef Gräser, inte minst våra underbara värdar och alla andra som gjorde denna minnes- och upplevelserika resa möjlig.

Faktagranskat av Seved och Ingrid Hoffman samt Detlef Gräser
Foto: Kerstin Löfgren

Fredrik Lönngren

Ellan Vannin

When the summer day is over
and its busy cares have flown
I sit beneath the starlight
with a weary heart alone
Then rises like a vision
sparkling bright in nature's glee
My own dear Ellan Vannin
with its green hills by the sea

Then I hear the wavelets murmur
as they kiss the fairy shore
Then beneath the emerald waters
sings the mermaid as of yore
And the fair Isle shines with beauty
as in youth it dawned on me
My own dear Ellan Vannin
with its green hills by the sea

Then memories sweet and tender
come like music's plaintive flow
Of the hearts in Ellan Vannin
that loved me long ago
And I give, with tears and blessings
my fondest thoughts to thee
My own dear Ellan Vannin
with its green hills by the sea.